

en Indenskærsfiskerilov, vilde man langt lettere kunne faa en Ordning af Aalegaardsspørgsmaalet. Der er ikke Tvivl om, at Retten til Aalegaards- og alt andet Fiskeri i ferske Vande, Søer og Aaer, tilhører Lodsejerne; det viser Matrikulsbøgerne. Men saa snart man kommer ud paa det salte Vand, bliver det tvivlsommere. Det er oplyst i Dag af det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen), at der er Folk, der have gamle Skøder med Ejendomsret til Aalegaarde, og den kan man selvfølgelig ikke fratage dem. Men man kan virkelig heller ikke tilkende alle Lodsejere langs Havet og Bugterne Ejendomsret ud over deres Strand. Fisken, som færdes ved de Strande, hvor Staten har Højhedsret, er i Forholdet til Befolkningen stillet akkurat som Vildtet paa Landjorden. Den tilhører ingen, før den er fanget. Den Fisk, der i Dag staar ved vore Kyster, staar om et Par Timer ude i det aabne Hav, hvor enhver kan tage den. Langs Kysten har ingen Ret til Fisken, før den er tagen, og den, der der har Ret, er Staten i Kraft af det samme, som gælder i Land, hvor det er Lodsejerne, der eje det Vildt, som fældes paa hvert Sted. Den Fisk, der fanges paa Søterritoriet, tilhører Staten, saa længe denne ikke overgiver Enkeltmand Ret til at tage den, og det har Staten gjort, for saa vidt den siger: Vi fiske ikke selv, men alle Landets Indbyggere have Ret til at fiske paa vort Territorium, naar de kun efterkomme de Love, vi vedtage for at holde Orden og Fred der. Ejendomsret til Fisken kan ingen Enkeltmand have, medmindre man udtrykkelig har Skøde derpaa og kan dokumentere den. Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) sagde vel, at der var en Højesteretsdom af 1873, der tilkendte Lodsejerne Ret til at sætte Aaleruser. Men Højesteret kan ikke forandre Lovgivningen. Den Ret, der bestaar i Loven, kan ikke forandres ved en Højesteretsdom, men kun ved Lov. Loven af 1888 har til Dels stadfæstet det, men den kan sandelig hæves igen. Har den givet Anledning til Handler med Ret til at fiske paa enkelte Steder af Statens Grund, nu vel, saa vil Staten, naar den hæver Loven, naturligvis blive nødt til at give Erstatning til vedkommende. Det vil være af den største Betydning for vort Fiskeri, at vi endelig faa en Lov, der hæver alle disse abnorme Bestemmelser som, at Enkeltmand, fordi hans Jord støder til Havet, skulde have

Ejendomsret til den Fiskemængde, der gaar over Statens Grund udenfor.

Overfor Aale- og alt andet Fiskeri, der kan drives fra Land, er det klart, at Lodsejerne have samme Ret som enhver anden til at fiske i Havet, men de have desuden den store Fordel, at de kunne sætte Redskaber ud fra Land, og ikke behøve Baade. Alle andre maa have Baade for at kunne gaa ud og søge de Steder, hvor de kunne sætte Garn og fiske. Det er efter min Mening en Uret og Utilbørlighed, om man vil fastslaa, at Lodsejerne, der i Forvejen have den store Adgang til Fiskeri, skulde have en særlig Ejendomsret til de Fisk, der færdes paa Havet ud for deres Strand. Derfor kan jeg kun meget subsidiært følge Flertallet i dets forskellige Forslag og kun subsidiært tiltræde Lovforslaget, som det vil foreligge efter dette Ændringsforslags Vedtagelse. Jeg gør det kun med det stille Haab, at der ikke kommer noget ud af Sagen, at det hele maa strande, og at det maa falde i den nuværende Ministers lykkelige Lod at faa Lejlighed til at tage hele Fiskerilovgivningsspørgsmaalet op fra bar Bund og fra et mere retfærdigt og mere fornuftigt Standpunkt, end nu er sket.

Hermed skal jeg anbefale det af mig stillede Ændringsforslag, som jeg haaber, at ærede Medlemmer i Fiskernes Interesse ville vedtage.

Markvorsen: Det er min Agt kun at omtale nogle enkelte Forslag, hvor jeg er Medforslagsstiller, men er i Mindretal. Hvor jeg er med i et Flertal, overlader jeg til Ordføreren at omtale Sagen.

Ved Forslagets 1ste Behandling i forrige Samling gjorde jeg opmærksom paa, at det indeholdt adskillige indskrænkende Bestemmelser, som det efter min Opfattelse vilde være heldigt, om Folketinget fik ændret, ja maaske helt ophævet. Særlig de indskrænkende Bestemmelser, der gik ud paa, enten at give Særrettigheder til enkelte Medborgere eller Klasser af Medborgere, Privilegier, Monopoler, eller hvad man vil kalde det, mente jeg, man burde have ud af Loven. Blandt disse Bestemmelser er særlig Lovforslagets § 4, andet Stykke, efter min Mening uheldig. Den ærede Ordfører gjorde i Gaar opmærksom paa, at det vilde være Uret mod Bundgarnsfiskerne ikke at give dem nogen Beskyttelse. Deri er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører, og jeg kan føje